

თბილისის ვანო სარაჯიშვილის სახელობის სახელმწიფო კონსერვატორია
სადოქტორო პროგრამა: სამუსიკისმცოდნეო კვლევები
სპეციალობა: საშემსრულებლო ხელოვნების ისტორია და თეორია
მისაღები გამოცდების მოთხოვნები

I. საკითხები სპეციალობაში

(ფორტეპიანო)

1. ფორტეპიანოს წინაპარი ინსტრუმენტები – ვერჯინალი, კლავესინი, კლავიკორდი. ინგლისელი ვერჯინალისტები; ფრანგი კლავესინისტები; დ.სკარლატი.
2. ი.ს.ბახი – საკლავირო ხელოვნების პირველი მწვერვალი. წარსულის შეჯამება და მომავლის საფუძველი.
3. ფორტეპიანოს შექმნა. კ.ფ.ე.ბახის, ი.ჰაიდნის და ვ.ა.მოცარტის საფორტეპიანო ხელოვნება.
4. ბეთჰოვენი: ახალი საფორტეპიანო სტილის შემოქმედი.
5. რომანტიკული პიანიზმი: ვებერი, შუბერტი, მენდელსონი, შუმანი.
6. რომანტიკული პიანიზმის მწვერვალი: შოპენი, ლისტი (შემოქმედება, შემსრულებლობა, პედაგოგიური პრინციპები).
7. პიანიზმი XIX საუკუნის II ნახევარში: ბრამსი, გრიგი, ფრანკი, სენ-სანსი, ა.რუბინშტეინი, მუსორგსკი, ჩაიკოვსკი.
8. დებიუსის, რაველის, სკრიაბინის და რახმანინოვის საფორტეპიანო შემოქმედება.
9. დისკოგრაფიის ეპოქა და მისი მნიშვნელობა საფორტეპიანო შემსრულებლობის ისტორიაში (პადერევსკი, ბუზონი, ჰოფმანი).
10. XX საუკუნის საფორტეპიანო შემოქმედება: ვენის ახალი სკოლა, ბარტოკი, პროკოფიევი, შოსტაკოვიჩი, მესიანი.
11. XX საუკუნის უდიდესი პიანისტები: კორტო, შნაბელი, ე.ფიშერი, გიზეკინგი, ლანდოვსკა, ა.რუბინშტეინი, ნეიჰაუზი, სოფრონიცკი, ჰოროვიცი, არაუ, ლიპატი, რიხტერი, გილელსი, მიქელანჯელი, გულდი.
12. ქართული საფორტეპიანო მუსიკა (საფორტეპიანო შემოქმედებითი მემკვიდრეობა, შემსრულებლობა).

(სიმებიან-ხემიანი საკრავები)

1. ხემიანი ინსტრუმენტების წარმოშობა და გავრცელება (VIII – XII) საუკუნეებში).
2. ხემიანი ინსტრუმენტების გავრცელება და განვითარება რენესანსის ხანაში.
3. სიმებიან-ხემიან საკრავთა ოჯახები.
4. სიმებიან-ხემიან საკრავთა ოსტატები.
5. სიმებიან-ხემიანი საკრავებზე შემსრულებლობის თავისებურებები (ბაროკო, კლასიციზმი, რომანტიზმი, XX საუკუნე).
6. დისკოგრაფიის ეპოქა და მისი მნიშვნელობა სიმებიან-ხემიან საკრავებზე შემსრულებლობის ისტორიაში.
7. XX საუკუნის უდიდესი შემსრულებლები (სიმებიან-ხემიანი საკრავები).
8. ქართული საშემსრულებლო ხელოვნება (სიმებიან-ხემიანი საკრავები).
9. მუსიკალური ნაწარმოები, როგორც ინტერპრეტაციის ობიექტი.
10. სტილისტური თავისებურებები მუსიკალურ შემსრულებლობაში.
11. მუსიკალურ-ჟანრული თავისებურებები შემსრულებლობაში.
12. დრამატურგია, როგორც საშემსრულებლო ინტერპრეტაციის საშუალება.

- მომავალი სადისერტაციო ნაშრომის თემაზე რეფერატის დაცვა (მოცულობა 10-12 გვერდი).

II. სპეციალობის მომიჯნავე დისციპლინები

"საშემსრულებლო ხელოვნების ისტორია და თეორია" - ბარდება საკითხები ჰარმონიის, პოლიფონიის, მუსიკალური ნაწარმოებების ანალიზის, მუსიკალურ-თეორიული სისტემების, მუსიკის ისტორიის, ქართული ხალხური მუსიკალური შემოქმედების კურსებიდან.

ჰარმონია

1. შუა საუკუნეებისა და აღორძინების ეპოქების მოდალური კილოური სისტემები
2. ბაროკოს ეპოქის ჰარმონია
3. ვენის კლასიკოსების ჰარმონია
4. რომანტიზმის ეპოქის ჰარმონია
5. XX საუკუნის ჰარმონიის პრინციპები

მუსიკალური ნაწარმოებების ანალიზი

1. შინაარსი და ფორმა მუსიკაში
2. მარტივი ფორმები
3. რთული ფორმები (რონდო, ვარიაციები, სონატური ფორმა)
4. XX საუკუნის მუსიკალური ფორმის ტიპოლოგიის საკითხები
5. ვოკალური მუსიკის ფორმები

პოლიფონია

1. იმიტაციის თეორია
2. კონტრაპუნქტის თეორია
3. შუა საუკუნეების პოლიფონია
4. აღორძინების ეპოქის პოლიფონია
5. ბაროკოს ეპოქის პოლიფონია
6. XX საუკუნის პოლიფონია

მუსიკალურ-თეორიული სისტემები

1. კლასიკური სკოლა და რამოს თეორია
2. ე. კურტის მუსიკალურ-თეორიული კონცეფცია

მსოფლიო მუსიკის ისტორია

1. შუა საუკუნეების ევროპული მუსიკალური კულტურა, მისი ესთეტიკა და ძირითადი კანონზომიერებები;
2. „რენესანსის“ ცნება და არსი; აღორძინების ეპოქის პერიოდიზაცია და ძირითადი მახასიათებლები მუსიკალურ ხელოვნებაში;
3. ბაროკოს ეპოქის მუსიკალური ესთეტიკა და სტილური მახასიათებლები; თვალსაჩინო შემოქმედებითი ფიგურები;
4. ი.ს. ბახის შემოქმედების მნიშვნელობა მუსიკის ისტორიის კონტექსტში;
5. კლასიკური სიმფონიის განვითარების გზები;
6. საოპერო ჟანრის რეფორმატორები;
7. მუსიკალური რომანტიზმის ესთეტიკა და ძირითადი მხატვრული პრინციპები;
8. XX საუკუნის მუსიკის ისტორიის პერიოდიზაცია და ზოგადი მიმოხილვა;
9. XX საუკუნის მუსიკის ჟანრულ-სტილური და მუსიკალური ენის განახლების პროცესები;
10. XX საუკუნის პირველი ნახევრის ქართული მუსიკალური კულტურის მიმოხილვა ;
11. XX საუკუნის მეორე ნახევრის ქართულ მუსიკაში მიმდინარე ჟანრულ-სტილური განახლების პროცესები (დოქტორანტის მიერ შერჩეული ჟანრის მაგალითზე);

ქართული ხალხური მუსიკალური შემოქმედება

1. ქართული ხალხური მუსიკის ჟანრები და დიალექტები.
2. ქართული ხალხური სიმღერის მუსიკალური კანონზომიერებები (კილო, მელოდიკა, აკორდიკა, კადანსები, მრავალხმიანობა).

III. უცხო ენა (ინგლისური, გერმანული, ფრანგული, იტალიური, რუსული).